

Standing Like a Tree* / Tom Valovic

I miss those plush leather lined caves of the sort that occupy the innards of old hotels. If the hotel is a bit shopworn with a slightly tattered history, so much the better, as the older I get the more the idea of "old" becomes this strangely attractive thing that draws me into certain experiential secrets.

Lines engraved across a forehead are for celebration of one sort or another or quiet reflection not something to carve away with a surgeon's knife. Here's the thing: there is no perfection, only process and endless meanderings as we stumble into delight or (usually) something less. Lines of a face, rings of a tree simply record the journey such as it is: Gnarled and twisted --- the tree persists, survivor of how many unkind winters.

* A well known posture in Qigong practice

לְעִמּוּד כְּעֵץ* / מֵאֵת תּוֹם וּוְלוֹבִיק,
תִּרְגָּמָה לְעֵבְרִית רוּת א. רִין

אֲנִי מִתְגַּעְגַּע לְמַעְרוֹת הַהַן שֶׁבְּמַעֲמָקֵי בְּתֵי-מִלּוֹן יְשָׁנִים,
רְהִיטֵי-עוֹר רְבוּדֵי-קִטִּיפָה.
וְאִם הַמִּלּוֹן שְׁחוּק קִמְעָה, מְרוּפֵט וּמְמוֹרֵט –
מָה טוֹב, כִּי כָּל שְׁאֲנֵי מִתְקַדֵּם בְּשָׁנִים,
כֵּן הוֹפֵךְ הַמוֹשֵׁג "זָקֵן" לְמִשְׁהוֹ מוֹשֵׁף בְּאוֹפֵן מוֹזָר
הַקּוֹרָא לִי אֶל סוּדוֹת-חַוּוּיָה מְסוּיִימִים.

חֲרִיצִים הַחֲרוּטִים בְּמַצַּח הֵם נוֹשָׂא לְחִגְיָה
מְסוּג זֶה אוֹ אַחַר אוֹ לְהִרְהוֹר עֲמוּק, וְאִין
לְהִסִּירָם בְּסָכִין הַמְּנַתֵּחַ. וְזֶהוּ הַדְּבָר:
אִין שְׁלֵמוֹת, אֲלָא רַק תְּהִלָּה וְשׁוֹטְטוֹת אִין-סוּפִית,
תּוֹף הַתְּקִלוֹתֵינוּ בְּעוֹנֵג אוֹ (בְּדֶרֶךְ-כָּלֵל) בְּמִשְׁהוֹ פְּחוֹת.
קִמְטֵי-הַפְּנִים, כְּטַבְּעוֹת גִּזְע-הַעֵץ מִתְעַדִּים פְּשוּט אֶת הַמַּסָּע
כְּפִי שְׁהוּא: מִיּוֹבֵל וְעֵקֶלְקֵל – הַעֵץ מִתְמִיד לוֹ,
שְׁרִיד שֶׁל מִי יוֹדֵעַ כִּמָּה חוֹרְפִים אֲכַזְרִיִּים.

* תְּנוּחָה יְדוּעָה בְּתִירְגוּל שִׁיגוּג.

Translation by Ruth A. Rin © 2021

[See other works and translations by Ruth Rin](#)